86

REGISTRAR OF BOOKS
5 - JAN 1957
MADRAS

பகுத்தறிவு

கழக வார இதழ்
ஆசிரியர்:- ப. கண்ணன்

மலர் 6 | சேலம் 28-12-56 ★ விலை 0-1-6 | இதழ் 25

86
1-57

காட்டாட்சி நடத்தும் கனங்களின் பவனி!

மொழிவழி நாடு கேட்போரைச சுடடுப பொசுக்கிடும் பழிகாரரைச் சுமந்து சதிகாரர் வரப்போகின்றார்! தன்மானத் தமிழனே! நீ தரப்போவது காணிக்கையா? கண்டனமா?

> எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
> அப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.
> —திருவள்ளுவர்

இதயம்

மலர் 6 | சேலம் 28—12—56 | இதழ் 25

சேலத்திலே பொதுக்குழு.

தீராத இடும்பை பெற்று தேயும் தென்னகத்தின் தனிப்பெரும் விடுதலை இயக்கமாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது செயற்குழுவையும், பொதுக்குழுவையும் 29, 30-12-56 நாட்களில் சேலத்திலே கூட்டுகின்றது.

திருச்சி மாநில மாநாட்டிற்குப் பிறகு தி. மு. க. என்ற மூன்றெழுத்துக்கள் தமிழகத்திலே முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டன. பட்டிதொட்டிகளிலேயும் பாங்காகப் பரவி, நாட்டுப்பற்று மொழிப்பற்று மிக்க நல்லவர்களின் இல்லங்கள்தோறும்,இளைய பரம்பரையின் உள்ளங்கள் தோறும் புத்துணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கின்றது. "நாமிருக்கும் நாடு நமதே; இங்கு நல்வாழ்வுபெற வேண்டியவர் நாமே" என்ற திராவிடத் தேசீய உணர்ச்சி எதிர்பாராத இடங்களிலும் முளைவிடத் தொடங்கிவிட்டன! கழகத்தின் கிளர்ச்சிகளிலே; போராட்டங்களிலே நாம் செய்த தியாகம்,சிந்திய இரத்தம்வீண்போகவில்லை. தி.மு.க தேர்தலில் ஈடுபடுவது, பொங்கிவரும் விடுதலை வேட்கையினை வலுப்பெறச் செய்து, மங்கிவரும் திராவிடத்தில் மானவிளக்கேற்றி, பாழ்பட்ட இதயங்களிலே பகுத்தறிவு ஒளிகாட்டி, அடிமைவிலங்கறுக்கும் அரியபணிகளிலே ஒன்று. இஃது எளிய காரியமுமன்று. எங்கெங்கிருந்தோ எப்படி எப்படியோ எதிர்ப்புகள் தோன்றிடும்; எவரெவரோ பகையாவர். நமது இலட்சியப் பங்காளிகளே நமது காலை வாரிவிடக் கச்சை கட்டுகின்றனர்;கண்களை உருட்டுகின்றனர்; கடிந்து பேசுகின்றனர்! "அகில இந்திய ரீதி"களைப் பற்றியோ பேசவே வேண்டாம்; சந்தர்ப்பவாதிகள: [illegible]ல்லெர்கள்!

பொதுத் தேர்தல் நெருங்கிவிட்டது; செய்ய வேண்டிய காரியங்களோ ஏராளமாக இருக்கின்றன. பொறுப்புகளும், கடமைகளும் தலைமைப் பீடத்தை நெருக்குகின்றன. இந்த நேரத்தில் சேலத்தில் கூடுகின்றன: செயற்குழுவும் பொதுக்குழுவும்.

உழைப்பினை மட்டுமல்ல; கண்ணியம், கட்டுப்பாடுகளை கழகத் தோழர்கள் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே அவை மிக மிகத் தேவையென்பதையும் நன்கறிவர், நம் தோழர்கள்.

கழகப் பணியாற்ற வரும் தலைவர்களை, சேலம் மாவட்டத்தின் சார்பிலே சிரம்தாழ்த்தி வரவேற்கிறோம். வருக! வருக! நடைமுறைக்கு ஏற்ற முடிபுகள், திட்டங்கள்தருக!ஏற்றுப் பணிபுரியச்சித்தமாயிருக்கிறது திராவிடம்!செயல்படக் காத்திருக்கிறது சேலம்!

— ப. கண்ணன்.

நாதசுர மேதை.

தென்னகத்தின் குழற் கலைஞன்; நாயனப் பெருவேந்தன்; திருவாவடுதுறை டி.என். இராசரத்தினம் 12-12-56-ல், இயற்கை முடிவினை எய்திவிட்டார்! தமிழகம் ஈடுஇணையற்ற கலைவேந்தனை இழந்து விட்டது! தேம்பியழுகின்றது கலையுலகம்!

இராசரத்தினம் இசையுலக ரத்தினம் மட்டுமல்ல; முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னரே, பெண்களை கடவுளுக்குப் பொட்டுக்கட்டிவிடும் வழக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிய வீரர். பென்னம் பெரிய திருவிழாக்களில், நாதக்குரல் எழுப்பி நற்றேன் மழை பொழிந்து தெய்வபக்திக்கு ஆக்கமளித்தவர், அறிஞர் அண்ணாவின் கட்டளையேற்று நமது மாநில மாநாட்டில் நாதமுழக்கம் செய்தார்.

கலைஞர்களின் வாழ்விலே தேக்கமிடும் நச்சு நடத்தைகள் உயிர்க் கொல்லியாக மாறுவதுண்டு; பலபேர் மாண்டதுண்டு, அவர்களைத்தொடர்ந்தார் அருங் கலைச்செல்வர்! மிக மிக வருந்துகிறோம். நிதியிழந்த அவரது குடும்பத்திற்கு நிதியளிக்க தோழர்கள் முன்வந்திருக்கின்றனர்; சிலை நிறுவ முயலுகின்றனர்; வேறு என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறோம்!

முக்கிய அறிவிப்பு.

பொங்கல் மலர் வேலை கருதி 'பகுத்தறிவு' அடுத்த இருவார இதழ்கள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை கையொப்பதாரர்க்கும், விற்பனையாளர்க்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

டிசம்பர் பட்டியல் பாக்கியுள்ளவர்க்கும், முன்பணம் அனுப்பாதவர்க்கும் மலர்கள் அனுப்பப்படமாட்டாது.

—நிர்வாகி.

எதிரொலி

இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் மக்கள் பிரச்சினை பெரிதல்ல.

—மந்திரி அனில்சந்தா.

காரணம்: அவர்கள் வடவரல்லவே; தமிழர்கள்தானே!

* * *

தமிழில் அர்ச்சனை நடைபெற வேண்டுமென்றாலும் திராவிடர் கழகந்தான்!

—"விடுதலை"

அர்ச்சனை மட்டுமென்ன? தமிழிலேயே பிரார்த்தனை வைத்து, தமிழ்க் கோயிலில் மொட்டையடித்துக் கொள்பவர்களும் இவர்கள்தானே!

* * *

கோயிலுக்குள்ளே மாத்திரம் அன்னிய மொழி இருக்கலாமா?

—"விடுதலை"

தமிழில் மந்திரம் சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் ஆலய வழிபாட்டை ஒப்பலாமா?

* * *

(தி மு. க. தேர்தல் நிதி கொடுக்காதே என்று) உண்டியல் பிச்சை எடுத்தாவது ஒரு லட்சம் பிரதி அச்சிட்டு......

—"குத்தூசி"

பிச்சையா? ஏன்? சொந்த வீடில்லையா? உமது பெண்டாட்டிமேல் நகையில்லையா விற்பதற்கு? பிச்சை போடாதேஎன்று சொல்தற்கும் பிச்சைதானா எடுக்கவேண்டும்?

* * *

தமிழரசுக் கழகத் தோழர், கே. விநாயகம் சட்டசபையில் தமிழில் பேச மறுத்தார்.

—செய்தி

இதென்ன பிரமாதம்? "குடியரசு" கேட்டு ஏடெழுதிய பெரியார்; குடியரசு ஜனநாயகம்—தேர்தல் எல்லாம் பித்தலாட்டம் என்று மறுக்கிறாரே!

* * *

தமிழ் ஆட்சி மொழியாகும் சட்டம் வரப்போகிறது.

—செய்தி

தமிழில் ஆட்சி நடத்தப்போகும் நாடு என்ன நாடு?

தயாராகிறது! நல்விருந்து!

பகுத்தறிவு

ஏழாவது ஆண்டு

பொங்கல் மலர்.

தீங்கான பழமை யழித்து, பாங்கான புதுமைக்கு வழிகாட்டும் எண்ணக்குவியல்களின் வண்ணக் களஞ்சியம்!

★

சிந்தனைக்கு விருந்தான சிறுகதை, விஞ்ஞானக் கட்டுரை, வாழ்வுக் கவிதைகள், வகை வகையான ஆய்வுரைகள், விளக்கங்கள், பொன்மொழிகள் யாவும் நிறைந்த செந்தமிழ்க் கருவூலம்!

★

தி. மு. க. தலைவர்களின் தன்மானக் கருத்தோவியங்கள்; கேலிச் சித்திரங்கள்; துணுக்குகள் அறிவொளிக் கற்றைகள்!

எம். பி. சுப்ரமணியம் B. A; M. L. A.
வி. சிவப்பிரகாசம் B. A; B. L.
சாலை-இளந்திரையன் B. A. (Hons)
கனகசவுந்தரி-இளந்திரையன் B. A. (Hons)
எஸ். பி. சின்னையன் B. A; B. L.
"முத்தமிழ்க் காவலர்" விசுவநாதம்.
இளமுருகு-பொற்செல்வி.
பாவலர்-வேலாயுதசாமி.
"இளந்தமிழன்" கண்ணகனார்.
க. அண்ணாமலை. தமிழ்ப்பித்தன்.
அமரன். ஏ. பெரியசாமி.

மற்றும் பலரின் எழுத்தோவியங்களோடு!

ஆசிரியர், ப. கண்ணன் வரையும்

பிரசார நாடகமொன்றும் இடம் பெறுகின்றது.

1×8-ல், பக்கங்களோ 100-க்கு மேல்! இவ்வளவுக்கும்

விலை எட்டணாவே!

விற்பனையாளரிடம் உங்கள் பிரதிக்குச் சொல்லிவிட்டீர்களா?
தனிப்பிரதி வேண்டுவோர் 0-10-0 முன்பணம் அனுப்பவும்.

நன்றி, நண்பரே!

சேரலாதன்.

"என்ன நண்பரே! 2—12—56 'சாட்டை'யில் வந்த 'ஒப்பாரி'யைப் பார்த்தீர்களா? பதில் சொல்ல வழியில்லாமல் ஒரேயடியாக உங்கள் வாயை அடைத்து விட்டதே!"

"அதிலே பதில் சொல்வதற்கென்ன இருக்கிறது?"

"ஏனில்லை? பத்திரிகையை வெளியிடுபவர் ஒருவராயிருக்க, அதன் ஆசிரியர் மீது பாய்ந்தீர்களே, அது தவறல்லவா?

"ஒரு பத்திரிக்கையில் எந்தக் கட்டுரை வெளியானாலும், அந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர் யார் என்று பெயர் போடாதவரை அது ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டது என்றே பொருள். பத்திரிகையின் இலாப நட்டத்திற்கு சம்மந்தப்படாத ஒருவரை ஆசிரியராகப் பத்திரிகை நடத்துவோர் கொள்வதெனில் "கௌரவ ஆசிரியர்" என்று வெளியிடுவதே முறை, இதழ் நடத்துபவர்களுக்குத் தெரியவேண்டிய இந்த அடிப்படை உண்மைகளே புரியாதவர்; பாவம், என்னை விட்டுவிட்டு 'பகுத்தறிவு' ஆசிரியரின்மேல் தாவி விழுந்திருக்கிறார்."

"அது சரி. உங்கள் கழகத்தில் மட்டும் 'கலைஞர்' என்று போட்டுக் கொள்பவர்கள் இல்லையா?"

"தாமே போட்டுக்கொள்கிறவர் இல்லை; பிறரால் போட்டு பாராட்டப்படுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே எங்களிடம் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பட்டங்களைத் தாமே போட்டுக்கொண்டு பிறரை எழுதச்செய்து பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர் என்று சொல்வதுதானே பரிதாபத்திற்குரியது என்கிறேன்"

"அது போகட்டும். தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல உரிமையுண்டு என்று கூறிவிட்டு, பத்திரிக்கையின் எழுதிக் குழப்பம் விளைவிக்க மாட்டோம் என்று நீங்கள் சொல்வது முரணல்லவா?"

"நடந்ததைப் பற்றிய கருத்தைச் சொல்வதற்கும், நடக்கவேண்டியதற்கு யோசனை கூறுவதற்கும் எவ்வளவோ வேறுபாடு உண்டு. இதை உணராதவர்களுக்கு நான் எழுதியது முரண்பாடாகத்தான் தெரியும்." பாவம்! நான் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் ஏதேதோ கைபோனபடி கிறுக்கியிருக்கிறார் 'சாட்டை'யார்!"

"நீங்கள் என்ன கேட்டீர்கள்?"

"இந்தியை எதிர்க்கும் தமிழரசுக் கழகத்தினர் திராவிடர்கள் 'இந்தி அழிப்புப்போராட்டம்' நடத்தியபோது அதை எதிர்த்து மறியல் செய்தனரே, அது இந்த சாட்டையாருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டேன்."

"என்ன சொன்னார்?"

"திருடனைத் தேள் கொட்டியது போல், வாய்மூடி மௌனியானார்."

"ஊம்...பிறகு...?"

"பண்டித பந்தைச் சந்தித்து எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வழிசெய்கிறேன் என்று சுப்ரமணியனார் சொல்லவில்லை என்பது முழுப் பூசனிக்காயை இலைச்சோற்றில் மறைக்கும் முயற்சி என்றேன்"

"ஒப்பினாரா? மறுத்தாரா?"

"இல்லை. முழுப்பூசனிக்காயை இலைச் சோற்றில் மறைத்தே விட்டார்!"

"அப்படியா? ஐயோ பாவம்."

"தமிழின மக்களுக்குப் பாடுபடுபவர் ம. பொ. சி. என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்வதாகக் கூறிவிட்டு, பிறகு அவரைத் திட்டுவதாகக் கதறுகிறீரே, ஏன்? என்று கேட்டேன்."

"என்ன சொன்னார்?"

'பதில்இல்லை. தேர்தலுக்குக், 'சிவாஜியும், சிவஞானமும்' என்ற கட்டுரைக்கும் ஏன் முடிச்சுப்போடுகிறீர் என்று கேட்டுஎழுதினேன், அதற்கும்பதிலில்லை காரணம்; தெளிவில்லாத நெஞ்சம்!"

"மன்னிக்க வேண்டும். நீங்கள் எழுதியதைப் படிக்காமல், 'சாட்டை'யை மட்டும் படித்து விட்டு நான் பேசிவிட்டேன்"

"சரி, வரட்டுமா?"

"நில்லுங்கள். ஒரு யோசனை......"

'என்ன?'

"இனி நீங்கள் அந்த 'சாட்டை'யின் உளறல்களைப் பற்றியே சட்டைசெய்ய வேண்டாம்"

'ஏன் தோழரே?' என்று கேட்டேன்.

"ஊமையுடன் பேசினால் பார்ப்பவர்களுக்கு யார் ஊமை என்றே தெரியாது. செவிடர்களுடன் பேசுவதும் அப்படித்தான்! அதைப்போல் பகுத்தறிவு வேண்டாதவர்களுடன்—பகுத்தறிவைப் பயன் படுத்தாதவர்களுடன்-தெளிவான கொள்கையற்றோரிடம் வாதிட்டால் இறுதியில்......"

"உண்மைதான். சாட்டையாரின் ஒப்பாரிக்குரல் மட்டும் கேட்கிறது. பொருள் புரியவில்லை"

அப்பொழுது "லொள், லொள்" என்று குரைத்துக்கொண்டே ஒரு நாய் எங்களை நோக்கி ஓடி வந்தது. குனிந்து ஒரு கல்லை எடுத்தேன், நாயை விரட்டுவதற்காக!"

நண்பர் கூறினார்: "கல்லைக் கீழே போடுங்கள்...ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழியுண்டு தெரியுமா? நாயைத் துரத்தி விட்டுத்தான் தெருவைக்கடக்க வேண்டுமென்றால், கடைசிவரை தெருவைக் கடக்கமுடியாது" என்று சொன்னார்: அவர் இதழ்க்கோடியிலே நெளிந்த புன்னகையின் பொருளைப் புரிந்து கொண்ட நான், கல்லைக் கீழே எறிந்து விட்டு, "நன்றி நண்பரே!" என்று சொல்லிவிட்டு நடக்கலானேன். ★★

திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தில் செயலாற்றும் இளைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். எதிர்காலத் தமிழகம் அவர்களுடைய கையில்தான் இருக்கிறது.

—கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்,
16—12—56

இலக்கியச் சோலையிலே

மறக்க முடியாதது.

வித்வான்: இரா. சொக்கலிங்கம்.

அது ஒரு முல்லைக்காடு. அங்கு மழைவளம் கொழித்து மண்வளம் செழித்துக் கிடந்தது. காணுமிடமெல்லாம் கண்ணுக்கு இனிமையூட்டும் பசுமை. நீலவானில வெண்முத்துத் தாரகைபோல் முல்லைமலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின. பள்ளமெல்லாம் வெள்ள நீர் கிடந்து பார்மகளைப் பனிமகளாக்கியிருந்தது. அந்த இனிமை சூழ் காட்டின் இடையே ஒருபாதை எங்கெங்கோ இருந்த ஊர்களை இணைத்துக் கிடந்தது.

அந்தப் பாதை வழியாகத்தான் தமிழ் மகன் ஒருவன், 'ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லோர்க்கு இல்லை' யெனும பொன்னுரை தெளிந்து—நாடு பல கடந்து பொருள் ஈட்டி-மணியொலிக்கும் தேர் ஊர்ந்து வருகின்றான். அந்தக் காட்டு வழியில் அவனுடைய தேரிலுள்ள மணியொலியும, மழை நீர்த் தேக்கத்தில் கிடந்த தவளைகளின் ஒலியும் தவிர வேறு ஆரவாரமில்லை. கொடிகளை அறுத்தெறிந்து ஈரத் தரையில் கோடிட்டுச் சுழன்ற தேர்ச் சகடம தலைவன் ஊருக்குள்ள தூரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருந்தது! தேரில் வீற்றிருக்கும் தலைமகன் சிந்தனையின் உறைவிடமாய்க் காட்சியளிக்கிறான். அதோடு அவன் முகத்தில் ஒரு விரைவு உணர்ச்சியும துடித்து நிற்கின்றது ஆம்! "தேர் எப்பொழுது வீட்டை அடையும், அங்குத் தனிமையில் வாடும காதலியை எப்பொழுது பார்க்கப் போகிறேம?" என்ற நினைவின் சாயல்தான் அத்துடிப்புணர்ச்சி.

அவன் காதலியோ தமிழ்க்குடி தந்த தோகையாள். கொழுநனைத் தொழுதெழுக் கொள்கையாள். காதலனைப் பிரிந்த அவள் துயரம உரைக்கும தரத்ததோ?

தலைவனின் சிந்தனைச் சகடம் சுழன்றது. அதன் விளைவாக பழைய நிகழ்ச்சியோவியம் ஒன்றை அகக் கண்ணால் காணுகின்றான்.

முன்பு ஒரு முறை இவ்வாறு பொருளீட்டச் சென்று காட்டு வழியே தேரில் வந்துகொண்டிருந்தான். தேர், ஊருக்கு அண்மையில் வந்து கொண்டிருந்தது. தேரில் ஒலிக்கும மணியொலி கேட்டு தன் காதலி தன் வருகையை யறிந்து தன்னை வரவேற்க தணியாக் காதலுடன் வருவாள் என்று அவன் நினைத்தான். ஆனால் அந்தப் பொல்லாத தவளைகள் தேர்மணியின் ஒலியைவிட உரத்த குரலில் தம மகிழ்ச்சியை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன! ஆதலால், தேர்மணியின் ஓசையைத் தலைவி கேட்கஇயலாது. தலைவன் சிந்தித்தான். தன்னுடன் வந்த இளையர்களை முன்பாக அனுப்பித் தன் வருகையைத் தலைவி யறியச் செய்தான். அவர்களும சென்று அவன் வரவு உணர்த்தினர். அந்தப் பொன்னான செய்தி கேட்டு தலைவியடைந்த மகிழ்ச்சிக்களவேயில்லை. இனிய செய்தி கேட்ட அவன், தலைவன் பிரிந்திருந்து தண்ணீர் காணாக் கூந்தல் நனையப் புனலாடிப் புத்துடையுடுத்துத் தலையில் பூச்சூடச் சென்றான். பூவைத் தலையில் சூடும் நேரந்தான், நெஞ்சம் பிணித்த காதலன் மனையுள் புகுந்தான். பிரிவுத் துயரில் பல நாட்களைக் கழித்த அம்மங்கை நல்லாள் காதலனை நோக்கி விரைந்தோடி அவனை ஆரத்தழுவி, அவன் அகன்ற மார்பில் தன் கண் புதைத்தாள்.

இந்தப் பழைய காட்சியை நினைந்த தலைவன், தன் காதலியின் தண்டாக் காதலை நினைந்து உணர்ச்சி மிக்கவனாகின்றான். உணர்ச்சிப் பெருக்கு, தேர்ப்பாகனிடம் அந்நிகழ்ச்சியைக் கூறத் தூண்டிற்று. அந்த இன்ப நிகழ்ச்சியைத் தேர்ப்பாகனிடம் கூறி, தான் அதை மறக்கவே இயலாது என்கின்றான். அவன் அவ்வாறு கூறுவதில் பழமையை நினைந்து பெருகும் அன்பு வெளிப்படுகின்றன. பிரிந்து கூடிய பின்னர் ஏற்படும் அந்தப் பேரின்பத்தைப் பெற்றிட இப்போதும் பாகன் தேரினை விரைந்து செலுத்த வேண்டும என்ற குறிப்பும் காணக் கிடக்கின்றது. இந்நிகழ்ச்சியோவியம அடங்கிய சொல்லோவியம் பின் வருமாறு:—

"மறந்தற் கரிதால் பாக! பன்னாள்
வறந்தொடு பொருந்திய
—உலகுதொழிற் கொள
பழமழை பொழிந்த புதுநீ ரவல
நாநவில் பல்கிளை கறங்க நாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுதல் அதனால்
ஒருமின் என்ற இளையர் வல்லே
இல்புக் கறியுந ராக மெல்லென
மண்ணாக் கூந்தல் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்குரல் அழுத்திய
அந்நிலை புகுதலின் மெய்வருத் துறுஅ
அவிழ்பூ முடியினள் சுவைஇய
மடமா அரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே"

(நற்றிணை 42. 'கீரத்தனார்')

மண்ணாக் கூந்தல்—ஒப்பனை செய்யப் பெறாத கூந்தல். போது—மலர். குரல்—கூந்தல். சுவைஇய—அணைத்துக் கொண்ட.

வெண்சங்கு சீயக்காய் தூள் எங்கும் கிடைக்கும்.

எங்களிடம் தயாராகும் மணத்தில் சிறந்த

செல்வம் ராணி & சேகர் ஊதுபத்திகளை

வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்:

வெண்சங்கு சீயக்காய்த்தூள் தொழிற்சாலை,

3037–38, டபீர் குளம் ரோடு, தஞ்சாவூர்.

[முன் இதழ் தொடர்ச்சி]

சங்கா:- (பதைத்து) சொல்லால் அடித்துக் கொல்லாதீர்கள். நாதா! சதியும் பதியுமாக இவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோமே என்ன குற்றம்—என்ன சாகசத்தைக் கண்டீர்கள் என்னிடம்? காபாலிகன் சொற்கேட்டுக்கரத்தை வெட்டினீர்கள், கடிந்து கொண்டேனா? குடிக்கொரு மகனைப்பிறந்த செல்வனைச் சிறைப்படுத்தினீர்கள், சீறி விழுந்தேனா? நீங்கள் வஞ்சகரின் மாய வலையில் விழக்கூடாதே என்று சஞ்சலப் பட்டேன் அமைச்சரிடம், இது சாகசமா? சண்டாளமா? சதித் திட்டமா? சதுரங்கம் ஆடிவென்றபோது பகைமைவெல்வாய் என்றமதிப்புரை; இப்போது, பதித்துரோகி என்ற பழிப்பா? சிற்றப்பனிடம் வாதிட்டுவென்றபோது செல்வன் சமர்த்தன் என்ற மதிப்புரை; நீதி கேட்டபோது நிந்தனைக் குரியவன்—நீசன் என்ற பழிப்புரையா? தம்பியின் சதித்திட்டம் கண்டறிந்து தகவல் தந்தபோது அமைச்சர் அறிவுப் பெட்டகம்; அறம் காக்கப்பரிந்துவந்தபோது அவர் ஆகாதவரா? நன்றி கெட்டவரா? பதிக்குத் துரோகமிழைத்த பாவி—துர்நடத்தைக்காரியென்று நெஞ்சாரக் கருதினால் கொன்றுவிடுங்கள் என்னை. ஆனால் நேர்மைக்குப் பரிந்துவந்த மந்திரியாரை வதைத்து வளைக்க வேண்டாம் செங்கோலை! குலைக்க வேண்டாம் அரச தர்மத்தை! வேண்டாம்!... வேண்டாம்!....

நந்தி:- (வாளை உறையிலிட்டு) பாவிகள்! இப்போது இவர்கள் உடலைத் தீண்டி கறைப்பட வேண்டாம் எனது வாள். சேனாபதியாரே! கலம்பகம் அரங்கேற்றும் மகிழ்வுநேரத்தில்கொலைகள் கூடாது. இவர்களை தண்டிப்பதை பிறகு வைத்துக்கொள்வோம். இந்தப் படுமோசக் காரனையும் தள்ளி அடையும் சிறையில்.

விக்ர:- மகாராஜா! தேளைக் கண்டபிறகும் பிள்ளைப் பூச்சியென்று விட்டுவிடக் கூடாதே!

நந்தி:- பாதகமில்லை. கொடுக்கை நறுக்கி விட்டால், அதுக்கு அடங்கிவிடும்!

விக்ர:- கட்டளை.

(சிறைக்கதவை திறந்து, சீலாதித்தனையும் தள்ளுகிறான் உள்ளே)

காட்சி 30.

(வித்யாவதி வீடு. சந்திரவர்மன், வித்யாவதி, பச்சை இருக்கின்றனர்)

சந்தி:- பச்சை! அரசருக்குரிய கடைசி கைங்கரியம், உன் திருக்கரத்தால் நடைபெற வேண்டும். துணிவிருக்குமா?

பச்சை:- நீங்களும் சேனாபதியும் இருக்கறப்போ, துணிவுக்கு என்னுங்க பஞ்சம்? மகாராஜாவின் தலையைக்கொண்டு வரணுமா? உம்.... சொல்லுங்க!

சந்தி:- அடே, பித்துக்குளி! நான் சொல்வதைச் செய்யடா.

பச்சை:- சொல்லுங்க.

சந்தி:- ஏற்பாட்டின்படி அரங்கேற்றத்தில், ஒவ்வொரு ஆசனமாக மன்னர் உட்காருவார்; நான் பாடுவேன். கடைசி ஆசனம் என்ன தெரியுமா? சிதை! அதிலே மன்னர் அமருவார், நான் சுவையோடு பாடத் தொடங்குவேன். (காதருகே ரகசியமாகச் சொல்லுகிறான்) செய்வாயா?

பச்சை:- அந்தச் சந்தேகமே ஒங்களுக்கு வேணும்னேன். எது?

சந்தி:- (தட்டிக்கொடுத்து) சபாஷ்! சபாஷ்!

வித்யா:- சுவாமி! என்ன இதுவெல்லாம்! எனக்கு கொஞ்சம்கூடப் பிடிக்கவில்லை.

சந்தி:- கடலின் விருப்பம் கேட்டா கப்பல் பயணம் போக முடியும்? உனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காக நிறுத்த முடியுமா காரியத்தை? வித்யாவதி! நமது வாழ்க்கையிலே ஒரு மகத்தான மாற்றம் ஏற்படப்போகிறது. நல்லதோ கெட்டதோ; அதனை ஏற்கச் சித்தமாயிருக்க வேண்டும் நீ!

வித்யா:- என்ன சுவாமி அத்தகைய மாற்றம்?

(சேனாபதி உற்சாகத்தோடு வருகிறான்)

சந்தி:- அதோ, சேனாபதியாரே வந்துவிட்டார்.

விக்ர:- வெற்றி! வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டேன்! மகாராணியைப் பார்க்கப்போன மந்திரியார் பாதாளச்சிறையிலேயே அடைக்கப்பட்டு விட்டார் ஒழிந்தது முட்டுக்கட்டை. சந்திரவர்மரே! இனி மகாராஜாவிடம் நான் வைத்ததுதான் சட்டம்!

சந்தி:- சபாஷ்! நன்று செய்தீர் சேனாபதியாரே! இது தக்க சமயத்தில் செய்த தனிப்பேருதவி. இனி, தவறாது நிறைவேறும் நமது திட்டம். இதற்காக நானளிக்கும் பரிசு என்னவென்று தெரியுமா?

விக்ர:- மகாராஜாவின் சித்தம். என் பாக்யம்.

சந்தி:- (வித்யாவதியின் கரம்பற்றி) சித்திரப் பதுமை, சிங்காரப் பூம்பொழில், வித்தகத் தென்றல் எனது வித்யாவதி! இன்றுமுதல் உமக்குச் சொந்தம்!

(சேனாபதியிடம் கொடுக்கிறான் அவளை, வெடுக்கென்று கையை இழுத்துக் கொள்கிறாள் வித்யாவதி)

வித்யா:- (சினந்து) சே! சே! கேவலம்! மிகக் கேவலம்! சுவாமி! இந்த ஈனச்செயலுக்கு எப்படித்தான் மனம் ஒப்பியது? நெஞ்சாரக் காதலித்தவளை, கரம்பற்றி மாற்றானின் பஞ்சணையிலே கொஞ்சவிட வெட்கமில்லையா உமக்கு? முடியாதா?

சந்தி:- காசுக்குப் பாய் விரிக்கும் வேசியிடம் என்னடி வெட்கம்? நீலி! காதல் காதலென்று கதைத்தது போதும். காதலாவது வெங்காயமாவது! என் விருப்பப்படி நடக்க முடியுமா? முடியாதா?

வித்யா:- ஆம்! நாம் வாழ்ந்த வாழ்வு?....

சந்தி:- சேர்ந்து வாழ்ந்தோம் இத்தனை நாள் சிறப்பாக! என் சித்தம்போல் நடந்தாய், ஒப்புகிறேன். இனியும் நீ சிறப்பாகவாழ வேண்டாமா? அதற்காகவே ஒப்படைக்கிறேன் சேனாபதியிடம்.

வித்யா:- சுவாமி! இது வாழ்வில் மாற்றமல்ல; ஏமாற்றம். அந்தோ!.... தாங்கள் கொண்டது போலிக் காதல்தானா? இன்பத்தின் எழில் வடிவே, இசைக் கலையின் சுவைக் கடலே, காதலின் கலையமுதே என்று கட்டித் தழுவியதெல்லாம் கள்ளத் தனம்தானா? உன்னை மறந்து ஒருக்கணமும் தாள முடியாது என்றீர்களே! அது தன்னலம்தானா? அந்தோ! காதலை மெய்யென்று நம்பி, தங்கள் சதிக்கெல்லாம் உடந்தையாயிருந்தேனே இந்தச் சண்டாளி! அதற்கெல்லாம் இதுதானா பலன்? இதுதானா பரிசு?

சந்தி:- (சினந்து) வித்யாவதி! என் சொற்படி நடக்க முடியுமா? முடியாதா?

வித்யா:- (கண்டிப்பாக) முடியாது. நீரெனது காதலரல்ல! ஆகவே, எனக்குக் கட்டளையிட உமக்கு உரிமையில்லை!

சந்தி:- பல்லவ நாட்டின் முடிசூடும் மன்னனடி நான். மன்னன்!

வித்யா:- துரோகி! சதிகாரா! நீயா மன்னன்! கனவிலும் அது நிறைவேறப் போவதில்லை! உன் சதித் திட்டத்தை வெளிப்படுத்திஒழித்துக் கட்டுவேன், இந்த ராஜத்ரோகக் கும்பலையே!

(ஓடுகிறாள் வெளியே. சென்று தடுத்து, கூந்தலைப் பற்றி இழுத்துக் கீழே தள்ளுகிறான் சந்திரவர்மன்)

சந்தி:- எங்கேயடி போகிறாய் கள்ளி?

வித்யா:- சொல்ல முடியாது. (எழுந்திருக்க)

விக்ர:- பிள்ளையாரென்று பிடிக்கக் குரங்காக மாறுகின்றதே! இவள் எப்படி என்னிடம் அடங்குவது? நான் இன்பத்தைப் பெறுவது?

சந்தி:- கவலை வேண்டாம் சேனாபதியாரே! இவள் விருப்பப்படியா நாம்விடுவது? ஒப்பினால் இவ்வுலகம்! ஒப்பாவிடில் அவ்வுலகம்! பார்த்துக் கொள்வோம். நமது காரியம் முடியும்வரை இவள் சிறைக் கைதியாக இருக்கட்டும் இந்த அறைக்குள்ளே.

(கழுத்தைப் பிடித்து அறைக்குத் தள்ளிச் செல்லுகிறான்)

வித்யா:- ஐயோ! சண்டாளா! விடு என்னை. பாவி! விட்டுவிடு!

(வேகமாகத் தள்ளிக் கதவைச் சாத்துகிறான். "ஐயோ" என்று அலறியவண்ணம் விழுகிறாள் வித்யாவதி கதவைப் பூட்டிய பின்)

சந்தி:- ஒழிந்தது பீடை! எதிர்பாராது விழுந்த கடைசி முட்டுக் கட்டையையும் சமாளித்து விட்டோம்! சேனாபதியாரே! நம்வழியில் இனி எதுவும் குறுக்கிட முடியாது. வாரும் துவக்குவோம் நமது காரியத்தை.

(வேகமாகச் செல்கின்றனர் வெளியே)

காட்சி 31.

(அரங்கேற்ற மேடை. 10 பச்சைப் பந்தல்கள், பலவகை ஆசனங்கள், மன்னன், சேனுபதி, காவலர், குடிகள் இருக்கின்றனர். மேடை மீது வீற்றிருக்கிறுன் சந்திரவர்மன்)

விக்ர:- (எழுந்து) சபையோர்களே! நந்திக் கலம்பகம் அரங்கேற்றத் துவக்கம். முதற் பந்தல்; மன்னர் இருக்கவேண்டிய முதல் ஆசனம், முக்காலி. பாட்டினைப் பாடுவார் பாவலர் சந்திரவர்மன்.

(மன்னன் அவ்வாறே சென்று அமர, பாடுகிறுன் சந்திரவர்மன்)

(1) விருத்தம்.

மண்டலமாய் அம்பரமாய் மாருதமாய் வார்புனலாய்
ஒண்சுடராய் ஒளியென்றும் ஒருருவாய் மூன்றுருவாய்
மைவடிவோ வளைவடிவோ மரகதத்தின் திகழ்வடிவோ
செவ்வடிவோ பொன்வடிவோ சிவனே நின் திருமேனி

நந்தி:- வாழ்க தமிழ்!

விக்ர:- இரண்டாவது பந்தல். ஆசனம் கட்டில்.

(2) விருத்தம்

ஒருபெருங் கடவுள் நிற் பரவுது மெங்கோன்
மல்லை வேந்தன் மயிலை காவலன்
பல்லவர் தோன்றல் பைந்தார் நந்தி
வடவரையளவும் தென்பொதியளவும்
விடையுடன் மங்கல விசயமும் நடப்ப
ஒருபெருந் தனிக்குடை நீழல்
அரசு வீற்றிருக்க அருளுக எனவே

நந்தி:- ஆஹா! என்ன சுவை!.... என்ன சுவை!...

விக்ர:- மூன்ருவது ஆசனம் பாய்.

(3) பாட்டு.

ஓடரிக்கண் மடநல்லீர் ஆடாமோ ஊசல்
உத்தரிசப் பட்டாட ஆடாமோ ஊசல்
ஆடகப்பூண் மின்னுட ஆடாமோ ஊசல்
அழகுமலர்க் குழல்சரிய ஆடாமோ ஊசல்

கூடலர்க்குத் தெள்ளாற்றில் விண்ணருளிச் செய்த
கோமுற்றப்படை நந்தி குவலய மார்த்தாண்டன்
காடவர்க்குமுன் தோன்றல் கை வேலைப்பாடி
காஞ்சிபுரமும்பாடி ஆடாமோ ஊசல்.

நந்தி:- அற்புதம்! ஆனந்தம்! ஆனந்தம்!

(காட்சி மாற்றம்)

காட்சி 32.

(பாதாளச் சிறை. சீலாதித்தரும், சங்கா தேவியும் சோர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கின்றனர்)

சங்கா:- ஐயோ! இந்நேரம் கலம்பக அரங்கேற்றம் நடந்து கொண்டிருக்குமே! என்ன வஞ்சகம் செய்வார்களோ தெரியவில்லையே! அமைச்சரே! என்ன செய்வது?

சீலா:- நாம் வெளியேற வாய்ப்பிருந்தால், இப்போதும்கூட அவர்கள் சதியை முறியடிக்கலாம் மகாராணி! என் செய்வது? எதற்கும் வழியற்றுக் கிடக்கிறோமே!

(வெளியே அழைத்துச் சென்ற நிருபதுங்கனை அந்த அறையில் கொண்டுவந்து விட்டு, கதவைப் பூட்டிச் செல்கிறுன் காவலாளி)

நிருப:- (ஆவலோடு) அம்மா! இந்தக் கணையாழியைப் பார், அப்பாவுடையது!

சங்கா:- (வாங்கிப் பார்த்து வியந்து, எழுந்து) ஆமாம். இது உனக்கு எப்படியடா கிடைத்தது? எங்கே கிடைத்தது?

நிருப:- வரும்போது, வழியில் கிடந்தது. அப்பா இங்கு வந்தபோது தவறி விழுந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

சங்கா:- (மகிழ்ந்து) ஆஹா! நமது விடுதலைக்கு வழி பிறந்துவிட்டதடா மகனே! அமைச்சரே! இது மன்னரின் கணையாழி!

சீலா:- ஆஹா! காரிருளில் ஒளி கிடைத்துவிட்டது. மகாராணி! இப்பொழுதே புறப்படுவோம். (வெளியே பார்த்து) காவலாளி! காவலாளி!

காவலாளி:- (ஓடிவந்து) ஏன் என்ன வேணும்?

சங்கா:- (கணையாழி காட்டி) இதோ மன்னவர் ஆணை. நாங்கள் இங்கிருந்து உடனே வெளியேற வேண்டும்.

காவலாளி:- உத்தரவு.

(திறந்து விடுகிறுன் சிறைக் கதவை. வேகமாக வெளியேறுகின்றனர் மூவரும்)

காட்சி 33.

(அரங்கேற்ற மேடை. நடந்து கொண்டிருக்கிறது அரங்கேற்றம்)

விக்ர:- ஒன்பதாவது ஆசனம்; திண்ணை.

(4) பாட்டு.

மலர்க்குழல் அமர்ந்தினிய வண்டார்க்கும் காலம்
வரிக்குயில்கள் மாவில் இளந்தளிர் கோதும் காலம்
சிலர்க்கெல்லாம் செழுந்தென்றல் அமுதளிக்கும் காலம்
தீவினையேற்கத் தென்றல் தீவீசும் காலம்
பலர்க்கெல்லாம் கோனந்தி பன்மாடக் கச்சில்
பனிக்கண்ணார் பருமுத்தம் பாத்தாடும் காலம்
மலர்க்கெல்லாம் ஐங்கணைவேள் அலர்தூற்றும் காலம்
அகன்று போனவர் நம்மை அயர்த்திட்ட காலம்.

நந்தி:- பாக்யம்! ஆஹா! பெறற்கரிய பாக்யம்! மகாபாக்கியம்!

விக்ர:- பத்தாவது ஆசனம்; சிதை.

(5) விருத்தம்.

வானுறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம்
வையகம் அடைந்ததுன் கீர்த்தி
கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்
கற்பகம் அடைந்ததுன் கரங்கள்

(பாட்டு முடியுமுன்னரே சிதையில் நெருப்பு பற்றுகிறது. பார்த்துப் பதைக்கின்றனர் மக்கள்)

ஒருவன்:- ஆ! நெருப்பு! நெருப்பு!

மற்றவர்:- சிதை பற்றி எரிகிறதே! ஐயோ! மகாராஜா! மகாராஜாவுக்கு ஆபத்து!

விக்ர:(எழுந்து கடுமையாக) மூடுங்கள் வாயை! அரங்கேற்றத்தின் புனிதமறியாத புல்லர்களே! சத்தமிடாதீர்கள்!

(பாடிக்கொண்டே இருக்கிறான் சந்திரவர்மன்)

தேனுறு மலரான் அரியிடம் சேர்ந்தான்
செந்தழல் புகுந்ததுன் மேனி
யானுமென் கலியும் எவ்விடம் புகுவோம்
எந்தையே நந்தி நாயகனே

மக்கள்:- (பதறி) ஐயயோ! மகாராஜாவைக் காப்பாற்றுங்கள்! காப்பாற்றுங்கள்.

ஒருவர்:- ஐயோ! வேகின்றதே வேந்தரின் உடல். தீயை அணைப்போம் வாருங்கள்.

மற்றவர்:- வாருங்கள்! வாருங்கள்! ஓடி வாருங்கள்.

(எல்லோரும் கூச்சலாக சிதையை நெருங்க முயல)

சந்தி:- (எழுந்து ஓடிவந்து தடுத்து) நில்லுங்கள். உங்களுக்கு ஆண்டவனிடம் பக்தியிருந்தால்—பயமிருந்தால் இப்பால் நகரக்கூடாது! சிதையை நெருங்கக் கூடாது! தமிழ்த் தாயின் மகிமையை நாசமாக்கக்கூடாது! பைந்தமிழ்ப் பாடல் பெற்று, பரமனின் அருளைப் பெற்றார் மன்னவர்! இறப்பிலே இறவாதசிறப்படைந்தார் என் அண்ணன். எவருக்குக் கிடைக்கும் இந்த பாக்யம்? யார் பெறுவார் இத்தகைய கீர்த்தி? வாழ்த்துங்கள் மன்னவரை! போற்றுக்கள் இப்புனித நிகழ்ச்சியை!

விக்ர:- அமரப் புகழ் பெற்றார் நந்திவர்மன். ஆட்சியுரிமை பெற்றார் சந்திரவர்மன். வரவேற்போம்; வாழ்த்துவோம் புதிய மன்னவரை. சந்திரவர்ம பல்லவ மகாராஜா........

சிலர்:- வாழ்க! வாழ்க! நந்தி நாயகம் வாழ்க! மன்னர் பெருமான் வாழ்க!

சந்தி:- வாழ்க பல்லவர்குலப் பெருமை! செந்தமிழ்க் கடவுள் சிவபெருமானின் அருள் பெற்றார்; சிறப்போடு அவர் திருவடி நிழலைச் சென்றடைந்தார் மன்னவர்! ஆளத் தகுதியுள்ளவன் நான் என்பதை அண்ணன் நன்கறிவார். ஆகவே, அதற்குரிய ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்துவிட்டார். எனக்கு மன்னிப்பளித்தார்; பொறாமைப் பிண்டங்களான மகாராணியையும், மகனையும், அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசிய அமைச்சரையும் முன்கூட்டியே சிறையில் அடைத்துவிட்டார். பொதுமக்களே! பிரதானிகளே! இன்று முதல் நானே பல்லவ மண்டிலத்தை அணிசெய்யப் போகும் மணிமுடி மன்னன். சேனாபதி விக்ரமகேசரியே எனது நல்லமைச்சர்; இதனை ஒப்பவேண்டும் நீங்கள்.

விக்ர:- மனமுவந்து ஒப்புகிறோம் மன்னவரே! வாருங்கள் இப்பொழுதே அரசவையைக் கூட்டி மகுடாபிஷேகத்தை முடிப்போம்.

சிலர்:- ஐயோ! இதுவென்ன அக்ரமம்!

சிலர்:- மன்னர் வாழ்க! சந்திரவர்ம சக்கரவர்த்தி வாழ்க!

(வாழ்த்தொலியுடன் கிளம்புகின்றனர்)

காட்சி 34.

(தெரு. மகாராணி சங்காதேவியும், அமைச்சர் சீலாதித்தர், இளவரசன் நிருபதுங்கன் ஆகியோரும் சில வீரர்களும் வேகமாக குதிரைகள் மீது வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்)

காட்சி 35.

(அரங்கேற்ற மேடைக்குச் சற்று தொலைவில். சந்திரவர்மன் குழுவினர் செல்லுகையிலே, எதிரே வருகின்றனர் நிருபதுங்கன், சங்காதேவி முதலானோர்)

நிருப:- (சினந்து) நில்! வஞ்சகத் தீயிலே என் தந்தையை வேகடித்த செந்தமிழ்ப் புலவா! எங்கே போகிறாய்?

சந்தி:- (அஞ்சி) ஆ! நிருபதுங்கன்!... மகாராணி! ... அமைச்சர்!.... பாவிகளே! சிறையிலிருந்து எப்படி வந்தீர்கள்? எதற்கு வந்தீர்கள்?

நிருப:- எதற்காக வந்தோம்? வஞ்சகனே! உன் துரோக வாழ்வை முடிக்கத்தான்!

(சந்திரவர்மன் வாள் எடுக்கும் முன், தனது வாளை அவன் மார்பில் பாய்ச்சுகிறான் நிருபதுங்கன்)

சந்தி:- ஆ! சேனாபதி! ... (விழுந்து) ஐயோ! ... ஆ! ... ஒழிந்தேன். விக்ரமகேசரி!.... ஐயோ...!

நிருப:- வீரர்களே! கைது செய்யுங்கள் சேனாபதியை!

விக்ர:- (அஞ்சி) இளவரசே! நான் குற்றமற்றவன். சூழ்ச்சியொன்றும் எனக்குத் தெரியாது. நடந்ததை விபரமாகச் சொல்லி விடுகிறேன். காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள் என்னை.

(மண்டியிடுகிறான். அதே நேரத்தில், கையிலே தீவட்டி வைத்திருக்கும் பச்சையை கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளியவண்ணம் தலைவிரிகோலமாக ஓடி வருகிறாள் வித்யாவதி)

வித்யா:- (ஆத்திரத்தோடு) துரோகி! இதோ மற்றொரு துரோகி! அவனும் துரோகி; இவனும் துரோகி; எல்லோரும் துரோகிகள்! வாழவிட வேண்டாம் அந்த வஞ்சகனை! இதோ மன்னரின் சிதைக்குத் தீயிட்ட மாபாவி! இந்தப் பாவியின் கையிலே தீவட்டியைத் தந்தவன் இந்தச் சேனாபதி! இவர்களுக்குத் தலைவன் சந்திரவர்மன்!

சங்கா:- (வியந்து) ஆ! கணிகை வித்யாவதியா? நீயா இந்தக் கோலத்தில்?

வித்யா:- ஆம் மகாராணி! சந்திரவர்மனைக் காதலித்த சண்டாளி; ஏய்ப்புக்கும் சூழ்ச்சிக்கும் பலியாகிவிட்ட படுபாவி! இவர்களின் சதிச் செயலை தடுக்க முயன்ற என்னைச் சிறை வைத்தார்கள். மன்னவரைகாக்கப் பெரும் பாடுபட்டு தப்பி ஓடி வந்தேன். ஐயோ!.... நேரம் தாழ்ந்து விட்டது மகாராணி! தாழ்ந்து விட்டது. மன்னியுங்கள். தீரமற்ற சேனாபதி, மானமற்ற இந்தத் தீவட்டி மடையன்; இவர்களை வாழ விடுவது நாட்டிற்கே ஆபத்து! கொல்லுங்கள்; வெட்டுங்கள்; புதையுங்கள் இந்தத் துரோகிகளை!

நிருப:- உம்... வீரர்களே! கைது செய்யுங்கள் சேனாபதியையும், இந்தக் கயவனையும்.

(விக்ரம கேசரியும், பச்சையும் கைது செய்யப் படுகின்றனர்)

சீலா:- சிறைச்சாலைக்கு கொண்டு போங்கள்.

(இழுத்துப் போகின்றனர்)

வித்யா:- (பைத்தியம்போல் சிரித்து) ஃகையா! ஒழிந்தானுங்க வஞ்சகப் பிடாரிங்க! (சந்திரவர்மன் பிணத்தைப்பார்த்து) ஆ!...சந்திரவர்மபல்லவ மகாராஜா! ... இன்பத்தின் எழில்வடிவே! இசைக் கலையின் சுவைக் கடலே! காதலின் கலையமுதே...! (சிரித்து) காதலாவது வெங்காயமாவது! நியாயமாவது நேர்மையாவது! ... ஆங்! (பிணத்தின் முகம் பார்த்து) ஐயமோ! நான் மோசம் போய் விட்டேனே! நான் உயிராகக் காதலித்த கலைவேந்தர், உலகைத் துறந்தாரா? என் வாழ்வுக்குச் சுவைதந்த வண்ணத் தமிழ்ப் புலவர் மண்ணிலே சாய்ந்துவிட்டாரா? ஆ! ... ஐயோ!....

(தடாலென்று சந்திரவர்மன் மீது விழுகிறாள் வித்யாவதி. உயிர் துறக்கிறாள். பாட்டுக் குரல் கேட்கின்றது. கணிகையின் தியாக வாழ்வும், நந்திவர்மனின் தமிழ்ப் பற்றும்—அதற்காக உயிர் நீத்த அரிய பண்பும் குறித்து புலவர் பெருந்தேவனார் பாடியவண்ணம் அங்கு வருகிறார்)

பெருந்:- அமைதி! அமைதி! அமைதி கொள்ளுங்கள்! நடந்தன நடந்தனவாக இருக்கட்டும்; இனிநடப்பன நல்லனவாகவிளங்கட்டும்!

சங்கா:- (சோகித்து) புலவர் பெரும! மன்னவரைக் காக்க வந்த நான், இந்த மரணங்களையா பார்க்கவேண்டும்? என்னருமை மணாளர், ஈடற்ற தமிழ் மறவர் துரோகத்தின் தீயிலே வெந்து சாம்பராகி விட்டாரே! கலம்பக அரங்கேற்றம் காஞ்சிக்கோர் களங்கமாக முடிந்து விட்டதே! அந்தோ! வாழவைக்கும் பைந்தமிழை மாள வைக்கும் கருவியாக்கிய மாபாதகத்தை மறக்குமா இந்த உலகம்?

பெருந்:- மகாராணி! உயிர்ப் பற்றினும் மொழிப் பற்றினைப் பெரிதாக்கினர்; உன்னத நிலைபெற்றார் மன்னவர்! நடந்ததை மறந்து, நடப்பதைப் பாருங்கள். மன்னரின் சடலம் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆட்சியின் பொறுப்பேற்க வேண்டும் தாங்கள். முடிசூட்ட வேண்டும் இளவரசர் நிருபதுங்கருக்கு.

சங்கா:- (கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு) ஆம்! தந்தையால் வெஞ்சிறையிலே தள்ளப் பட்டிருந்தும், தனயனுக்குரிய கடமையைச் செய்து முடித்தான், செல்வன் நிருபதுங்கன். நாட்டாட்சி எமக்கே உரியது. ஆள வேண்டியவன் என் மகன். எவர் மறுப்பார் இதனை? அமைச்சரே! எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்பாடு செய்யும்.

சீலா:- கட்டளை.

(காட்சி மாற்றம்)

காட்சி 36.

(அரண்மனை. நிருபதுங்கனுக்கு முடிசூட்டு விழா. மகாராணி சங்காதேவி, அமைச்சர் சீலாதித்தர், பிரதானியர், வீரர்கள், குடிமக்கள் குழுமியிருக்கின்றனர்)

பெருந்:- (மகுடத்தை கையில் ஏந்தியவண்ணம்) செந்தமிழ் இன்சுவைக்குத் தன்னுயிரளித்த தார் வேந்தன்; இலக்கியக் காதல் கொண்டு இவ்வுலக வாழ்விழந்த மனிதகுல மாணிக்கம்; பல்லவர் பரம்பரையின் பைந்தமிழ்ப் பார்த்திபனாகிய நந்திவர்ம வேந்தரின் புதல்வன்! இளவரசன் நிருபதுங்கன் இந்நாட்டின் மணிமகுடம் ஏற்கின்றார். நெஞ்சார வாழ்த்துவோம். கோடாத செங்கோல் நடாத்தி நீடூழி வாழ்க! பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க; நிருபதுங்க மன்னவர்...

எல்லோரும்:- வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!

(முற்றும்.)

குறிப்பு:- அறிஞர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்களின் "பல்லவர் வரலாறு"ம், "நந்திக்கலம்பக" முன்னுரைக் குறிப்புகளும் இந்நாடகத்தை உருவாக்க உதவின.

—ப. க.

"பகுத்தறிவு" நல்கும் அடுத்த தொடரோவியம்

பண்பெழுத்தாளர்,

ப. உ. சண்முகம்

தீட்டிய

தேசிங்குராஜன்

பொங்கல் மலருக்குப் பிறகு துவிர்க்கும் இதழில் துவங்குகிறது.

சுவைக்கத் தவறாதீர்கள்!

கேள்விக்கணை

இக்கிழமை பரிசு பெற்றவர்:

● இரா. அருணாசலம்,

பள்ளவள்ளி, குறிசிலாப்பட்டு (அஞ்சல்)

திருப்பத்தூர், வ. ஆ. மாவட்டம்

ஆ. பி. இராசன், வெங்கிடாபுரம்.

கே: தமிழரசுக் கழகத்திற்கு வித்தூன்றியது ம. பொ. சி. யா? திரு. வி. க. வா?

ப: 1938-ல் திராவிட இயக்கம் நடத்திய இந்தி எதிர்ப்பு—மொழிப்போர்!

ஏ. மாணிக்கம், தொளசம்பட்டி,

மனிதன் கடமையினால் வாழ்கிறானா? மடமையினால் வாழ்கிறானா?

ப: கடமைக்கும், மடமைக்கும் இடையிலே நின்று போராடியவண்ணம் நாட்களைக் கழிக்கிறான்.

*　　*　　*

கே: தமிழ்மொழி சிறப்புற்று விளங்கக் காரணம் என்ன?

ப: எளிமை, இனிமை, பழமை, புதுமை, இலக்கியம், இலக்கணம் எல்லாம் இருப்பதால்!

இரா. அருணாசலம், பள்ளவள்ளி.

கே: தற்கொலையால் மாண்ட பிணங்களை அறுத்தபின் தைக்கும் குத்தூசி, ஏடெழுதும் எழுத்தாணியாக மாறினால் என்ன நடக்கும்?

ப: கொள்கைக் குழப்பங்களை, இலட்சியக் கொலைகளை, அறுவைகளை, பிணவாடைகளை அதிகமாக்கும்!

*　　*　　*

● *கே: பச்சைத் தமிழன் காமராசர் என்பதற்காக காங்கிரசை ஆதரிக்கும் தி. க. வினர், பச்சைத் தமிழன் கம்பன் எழுதிய இராமாயணத்தை மட்டும் ஏன் எதிர்க்க வேண்டும்?*

ப: கம்பன் வெறும் ஆரிய அடிமை; காமராசர் ஆரிய வடவ இந்தி ஏதாதிபத்திய அரசியல் அடிமை! வித்தியாசமில்லையா?

எம். சாந்தப்பன், திருச்சிராப்பள்ளி.

கே: கொள்கைக்குத் துரோகமிழைக்கும் துரோகிகளை என்னவென்றழைப்பது?

ப: தற்போதைக்கு "குத்தூசிகள்" என்று அழைக்கலாம்.

சேலத்தில் தி. மு. கழக

மத்திய செயற்குழுக் கூட்டம்

29-12-56 சனியன்றும்,

பொதுக்குழுக் கூட்டம்

30-12-56 ஞாயிறன்றும்,

முறையே சுயமரியாதைச் சங்க ரோடு மாவட்டக் கழக அலுவலகத்திலும், அன்னதானப்பட்டி பிட்டா ரைஸ்மில் கட்டிடத்திலும் நடைபெறும்.

ஞாயிறு மாலை 6-மணிக்கு வி. மார்க்கெட்டில் மாபெருங் கூட்டம். தலைவர்கள் அனைவரும் பேசுவார்கள்.

கலைக்கூடம்

★ மாதர்குல மாணிக்கம். ★

ஒரு ரயில்விபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு "மாதர்குல மாணிக்க"த்தின் கதை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றபடி, அண்மையில் அரியலூர் ரயில் விபத்தும் நடந்திருப்பதால் கதையின் திருப்பம் ரசிகர்களின் மனதை வெகுவாகக் கவருகிறது.

ரவியும், லட்சுமியும் காதலர்கள். ரவியினுடைய தந்தையின் சாதிப்பித்து மகனின் காதலை உடைத்தெறிந்து தேவகிஎன்ற பெண்ணை அவன் மனைவியாக்குகிறது. அதே சமயம், தன் நண்பனின் தங்கை கல்யாணத்திற்குச் சென்ற டாக்டர் சேகர், எதிர்பாரா விதத்தில் அக் கல்யாணம் நின்று விடவே, தன் நண்பனின் துயரத்தைக் காணச் சகியாது, அவன் தங்கை பார்வதியைத்தானேமணக்கிறான். இரண்டுஜோடி மணமக்களும் ரயிலில் வரும்போது விபத்து நேரிடுகிறது. கதையிலும் சிக்கல் ஆரம்பமாகிறது. வெள்ளத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு, மணக்கோலத்துடன் கிடந்த பார்வதியைத் தன் மனைவி என்று நினைத்து அவளை வீட்டுக்குக் கூட்டிப்போன ரவி, பார்வதி தன் மனைவியல்லவென்று அறிகிறான். உண்மையை அவளுக்குத் தெரிவிக்காமலேயே அவளுடைய கணவனைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறான். ஒருநாள், பார்வதி உண்மை தெரிந்து வீட்டைவிட்டு ஓடிவிடுகிறாள். ஓடியவள், சேகரின் வீட்டுக்கே போய்ச் சேருகிறாள். சேகர்தான் தன் கணவன் என்றும் தெரிந்துகொள்கிறாள். கதையில் மேலும் சிக்கல்! வைத்தியத்திற்காக சேகரிடம் வந்த லட்சுமிக்கும், சேகருக்கும் திருமணம் நடத்த ஏற்பாடாகிறது. சூழ்நிலையால் தன் வாழ்வையும் தியாகம் செய்யத் துணிகிறாள் மாதர்குலமாணிக்கமான பார்வதி! இறுதியில், சிக்கல்களெல்லாம் தீர்ந்து, ரவி லட்சுமியை அடைய, பார்வதி சேகரிடம் சேர, "வாழ்க பெண்குலம்" என்று கதை முடிகிறது. சதாசிவப் பிரம்மம் என்ற தெலுங்கு எழுத்தாளர் கதையைக் கட்டியிருக்கிறார்.

நல்ல விறுவிறுப்பான கதை. கூடியவரை அந்த விறுவிறுப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் வசனத்தை அமைத்திருக்கிறார் ஸ்ரீதர். ஆனால், சேகரின் தாய் தன் மருமகளை இன்னாரென்று அடையாளம் கண்டுகொண்டது போல் பேசுவதையும், நடந்துகொள்வதையும் தவிர்த்திருக்கலாம். சாதி பேதத்தைக் கண்டிக்கும் வகையில் எழுதும் கதாசிரியர், கடைசியில் ரவியையும், லட்சுமியையும் ஒரே சாதியினராகக் காட்டிவிடுவது ஏனோ? வசனகர்த்தா அடிக்கடி 'விதி'யைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது நல்ல வேடிக்கை!

இரண்டொரு பக்திப் பாடல்களைத்தவிர எல்லா பாடல்களுமே மனதில் நிற்கக் கூடியவை.

நாகேஸ்வரராவ், ஜெமினி கணேசன், அஞ்சலிதேவி, சாவித்ரி போன்ற பல முன்னணி நட்சத்திரங்கள் நடித்திருக்கின்றனர். நல்லவேளையாக, படம் 'உலகம்' மாதிரி சோடை போகவில்லை. எல்லோருமே பாராட்டும்படி நடித்திருக்கிறார்கள். நாகேஸ்வரராவும், ரங்கராவும் தெலுங்கு பேசுவது போல் தமிழையும் உச்சரிக்கிறார்கள். அதாவது பரவாயில்லை! நாகேஸ்வரராவ் தன் நெற்றியை அடிக்கடி சுருக்கி 'கிராப்'பை அப்படி மேலுங் கீழுமாக ஆட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டாம். சாவித்ரியை நடனம் வேறு ஆடவிட்டிருக்கிறார்கள். பாவம்!

ஒளிப்பதிவு நன்றாகஇருக்கிறது. ஒலிப்பதிவு பரவாயில்லை.

கணவன், மனைவியாக வரும் தங்கவேலும், ராஜமும் நகைச்சுவை விருந்தளிக்கிறார்கள். தங்கவேலு வழக்கம்போல உடலை நெளித்து, சுளித்து நடித்தாலும் சிரிப்புவரத்தான் செய்கிறது. மிளகாய் தமாஷ், மாமனாரின் திருடன் வேஷம், மருமகன் கொதிக்கும் கொப்பரையில் மாட்டிக்கொள்வது—ஆகியவை நம்பமுடியாதவையாக இருந்தாலும், ரசிக்கும்படியாக இருக்கின்றன.

எப்போதுமே சிறு விஷயங்களில்தான் நமது டைரக்டர்கள் தவறு செய்து விடுகிறார்கள். ரவி லட்சுமிக்கு எழுதிய கடிதத்தைத் தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டே, பார்வதி தற்கொலை செய்ய முயற்சித்து நீரில் மூழ்கி எழுந்து வந்த போதிலும், கடிதம் அப்படியே இருப்பதாகக் கடைசியில் காட்டப்படுகிறதே, அது ஏதாவது 'வினோதமை'யினால் எழுதப்பட்டதோ?

இதுபோன்ற சிறு குறைகளிருந்தாலும், எல்லோரும் பார்த்து மகிழத் தக்க நல்லபடம் "மாதர் குல மாணிக்கம்."

—நா. சோமசுந்தரம்.

சலகண்டபுரம் செந்தமிழ் அச்சுக்கூடத்தில், ஆசிரியர், ப. கண்ணனால் அச்சிடப்பட்டு;
சேலம்–1 குமாரசாமிப்பட்டியின்றும் வெளியிடப்படுகிறது.